Dublă victorie românească asupra reprezentativelor de tenis de masă ale U.R.S.S.

La fete: 3-1; la băieţi: 5-0

Astăzi au loc turneele individuale

La numai 48 de ore după victoria categorică obţinută de formaţia de tenis de masă C.S.M. Cluj în dauna Olympiei Ljubljana, reprezentanţii tenisului de masă românesc au realizat două noi succese. Echipele ţării noastre au întrecut cu scoruri clare puternicele selecţionate ale U.R.S.S. România a ieşit învingătoare cu 3—1 la fete şi 5—0 la băieţi. Jucînd cu multă însufleţire, sportivele şi sportivii români şi-au dominat valoroşii adversari prin siguranţă în lovituri, printr-o gamă mai variată de procedee tehnice.

Revelaţia întîlnirilor de ieri a fost fără îndoială tînăra Eleonora Mihalca, victorioasă în partidele susţinute. Ceea ce a impresionat în primul rînd la reprezentanta noastră, a fost dîrzenia cu care a acţionat în permanenţă, maniera ei de joc. Mihalca a atacat cu deosebită hotărîre încă de la începutul fiecărui set, nelăsînd nici un moment de răgaz jucătoarelor sovietice. De asemenea, Mihalca a adus o contribuţie preţioasă şi la obţinerea succesului în meciul de dublu, unde, alături de Maria Alexandru, a jucat cu multă vigoare.

Ne aşteptam la o comportare mai bună din partea Mariei Alexandru. Ea a învins-o într-adevăr pe Grinberg, dar jocul ei a purtat prea mult amprenta defensivei, ceea ce a permis adversarelor sale să deţină mereu iniţiativa. În acest fel, ea a pierdut la Rudnova, fără a încerca suficient şi cu perseverenţă cel puţin să o deranjeze cu loviturile de atac.

Jucătoarele sovietice Svetlana Grinberg şi Zoia Rudnova au demonstrat deseori valoarea lor, aducîndu-şi aportul la spectaculozitatea partidelor.

Merite deosebite au şi jucătorii noştri Giurgiucă, Reti şi Bodea. Ei au folosit cu mare eficacitate loviturile ofensive, cu dese schimbări de direcţie. În faţa unor sportivi recunoscuţi pentru ridicatul lor nivel tehnic, ca şi pentru ardoarea cu care luptă, Giurgiucă, Reti şi Bodea au reuşit să-şi impună superioritatea.

Rezultate tehnice: ECHIPE FEMEI: **România — U.R.S.S. 3—1: Alexandru** — Rudnova 1—2 (—21, 9, —10), **Mihalca — Grinberg** 2—1 (13, —16, 12), **Alexandru, Mihalca** — Grinberg, Rudnova 2—0 (14, 15), **Alexandru** — Grinberg 2—1 (—18, 19, 18); ECHIPE BĂRBAŢI: **România** — **U.R.S.S. 5—0: Reti** — Vardanian 2—0 (18, 11), **Bodea** — Amelin 2—0 (11, 19), **Giurgiucă** — Gomoskov 2—0 (11, 10), **Reti** — Amelin 2—1 (11, —20, 17), **Giurgiucă** — Vardanian 2—0 (16, 13). Atît la fete cît şi la băieţi s-au mai jucat în continuare şi celelalte meciuri: Mihalca — Rudnova 2—1 (—17, 19, 19), Bodea — Gomoskov 2—0 (16, 15), Giurgiucă—Amelin 0—2 (—18, —20), Reti — Gomoskov 2—1 (18, —18, 19), Bodea—Vardanian 2—1 (16, —18, 17).

★

Astăzi, cu începere de la ora 9 şi ora 17, tot în sala Floreasca, se va desfăşura un turneu individual. La simplu femei vor lua parte **Rudnova, Grinberg, Alexandru, Mihalca, Constantinescu, Folea, Crişan**, iar la băieţi: **Amelin, Vardanian, Gomoskov, Giurgiucă, Reti, Cobîrzan, Bodea, Sentivani, Sindeanu.**

C. COMARNICHI

Dinamo I a cîştigat (neînvinsă) „Cupa Unirii" la polo

STEAUA A ÎNTRECUT GREU (2-1) FORMAŢIA SECUNDĂ A CAMPIONILOR

Cu victoria obţinută aseară în faţa selecţionatei Capitalei, prima formaţie a clubului **Dinamo** a terminat neînvinsă turneul dotat cu „Cupa Unirii", în care s-au întrecut timp de trei zile, cele mai bune echipe bucureştene de polo. Meciul a prezentat interes numai timp de o repriză, cînd selecţionata a reuşit să facă scor egal cu redutabila ei adversară. In continuare, dinamoviştii au acţionat „cu motoarele în plin", stabilind pe tabela de marcaj o diferenţă netă. Scor final: 12—3 (1—1, 3—0, 3—0, 5—2) realizat de **Mihăilescu** (4), **Mărculescu** (2), **Zahan** (3), **Grinţescu, Kroner, Zamfirescu** de la Dinamo şi **Miu, Alexandrescu, Tonciu** de la selecţionată.

Ultima partidă a turneului a pus faţă în faţă puternica formaţie Steaua şi cea de a doua echipă a clubului Dinamo. Intrecerea a fost viu disputată, ambele echipe acţionînd într-un ritm rapid, cu o succesiune de contraatacuri incisive şi spectaculoase. „Secunzii" campionilor, ambiţioşi şi dornici de afirmare (era doar în joc biletul de drum pentru Zagreb) şi-au ţinut adversarii în şah timp de două reprize, în care scorul a rămas alb şi datorită unor bune intervenţii a portarilor (**Csiszer** şi **Cheţa**). In al treilea „sfert", **Fleşeriu** greşeşte în apărare fiind eliminat, iar steliştii concretizează situaţia de superioritate numerică prin tînărul **Covaci** (1—0). La acest scor, **Dinamo** a avut o bună situaţie de a egala, dar **Popa** a ratat o lovitură de la „4 metri". Şi cum se întîmplă mai întotdeauna în asemenea cazuri... replica celor de la Steaua a fost promptă, **Culineac** mărind avantajul echipei sale la 2—0. In ultima parte a meciului, **Ţăranu** a fost pe punctul de a marca un nou gol pentru Steaua dar — aflat în poziţie clară — el a preferat să... paseze şi situaţia a fost ratată. In schimb, atacul dinamovist care a urmat l-a pus pe **Demeter** în poziţie bună şi acesta a trimis balonul cu sete în plasa porţii adverse. Rezultat final: 2—1 (0—0, 0—0, 2—0, 0—1) pentru Steaua.

Clasament final: 1. DINAMO I 6 p, 2. Steaua 4 p, 3. Dinamo II 1 p, 4. Sel. Capitalei 1 p. (a. v.).

FOTBAL

PROBLEM
VECHI ŞI
LA ST

Zilele trecute a avut loc şedinţa de analiză a secţiei de fotbal a clubului Steaua. Printr-un concurs de împrejurări s-au aflat în aceeaşi sală două echipe: C.C.A. şi Steaua. Erau de faţă Apolzan, Voinescu, Toma, Zavoda II, Dumitrescu, Onisie, Zavoda I, Constantin, I. Alexandrescu (delegat al F.R.F.), Raksi, Jenei şi Suciu, Haidu, Gornea, Georgescu, Petescu, D. Nicolae, Hălmăgeanu, Negrea, Sorin Avram, Pavlovici, Voinea etc. Din vechea garnitură au mai rămas printre „combatanţi" Constantin, Jenei, Raksi, numai ultimul avînd la ora actuală poziţia de titular.

Am notat acest lucru deoarece ni s-a părut semnificativ pentru atmosfera în care s-a desfăşurat şedinţa amintită. Dincolo de analiza aprofundată a cauzelor care au determinat comportarea necorespunzătoare a „unsprezecelui" bucureştean în acest campionat, în sală a existat parcă, tot timpul, o confruntare între cele două generaţii. Prin simpla lor prezenţă, fără vorbe, „bătrînii" au judecat aspru actuala generaţie – Sorin Avram, Pavlovici, Voinea, D. Nicolae etc. – „risipitorii" unor valori morale şi tehnice care făcuseră cu ani în urmă faima echipei clubului din Calea Plevnei, impunînd-o ca una dintre cele mai reprezentative din istoria fotbalului românesc.

Dar, aceasta a fost...

Acum? Iată situaţia pe care o are Steaua în clasament la terminarea turului campionatului categoriei A (13 etape desfăşurate): „10. Steaua 13 3 7 4 18–13 11". Locurile „11" şi „12" (Farul şi Dinamo Buc.) au de asemenea, 11 puncte, iar locul 13 (Crişul) are cu un punct mai puţin. La penuria de puncte se adaugă şi

faptul că cu
13 disputate)
Cel mult cîtev
Siderurgistul
o comportare
pe suporterii
ţara noastră.
Care sînt c
lucruri? Tocm
răspuns şedin
discutarea ac
de vedere al
noastre, consi
Inainte de
clubului Steau
gura cele ma
de instruire:
– terenul d
bune;
– procesul
desfăşurat co
colectivul de
română de f
– pregătire
prof. V. Dum
Avînd în v
acelaşi scop,
nizatoric şi d
punzătoare. D
aici. Atunci?
de fapt

„PATUL LUI PROCUST"

C.C.A. a fost a echipă stimată şi respectată în fotbalul românesc, mai ales pentru valoarea jocului prestat. La un moment dat s-a vorbit despre o „şcoală de fotbal C.C.A." şi la vremea respectivă teoreticienii ai soccerului nostru au căutat să-i desprindă caracteristicile ei esenţiale, apreciind-o ca o „metodă de joc", un „text de bază" ce poate fi luat drept model şi de alte echipe. Ca de obicei, în cadrul acestor observaţii nu şi-a ocupat locul meritat un considerent de esenţă: valoarea jucătorilor care compuneau formaţia, pe baza căreia se născuse „stilul şi metoda de joc C.C.A.". Cînd „valorile" au plecat (şi această „plecare" s-a făcut în grup, dintr-o greşită orientare a conducerii de atunci a clubului), a rămas „metoda" şi antrenorii care s-au succedat la conducerea echipei în această perioadă de refacere (care durează din 1961) au făcut din ea un fel de „pat al lui Procust", căutînd să ajusteze jucătorii noi veniţi în secţie după dimensiunile cunoscute. Şi nu numai asta. În procesul de refacere a rîndurilor echipei s-a mai făcut o eroare pe care noi o considerăm cauza principală — „păcatul originar" — care a determinat şi determină aspectul de mozaic pe care il oferă astăzi echipa Steaua, situaţia precară în care se află acum. Ne referim la procesul de selecţie, la modul cum s-a desfăşurat această acţiune. Promovarea noilor elemente în echipă nu s-a făcut pe baza unui criteriu obiectiv, şi cînd spunem asta ne referim la calităţile pe care trebuie să le aibă un jucător pentru a se încadra în sistemul de joc al echipei.

Să ne explicăm: cînd un antrenor îşi propune promovarea în echipă a unui jucător, îşi pune înainte de toate problema încadrării lui în sistemul de joc al echipei, contribuţia pe care acest jucător o poate aduce la obţinerea performanţei dorite.

La Steaua (clubul schimbîndu-şi nu numai numele, ci şi componenţii echipei) lucrurile s-au petrecut însă cam aşa. Un jucător — M. Georgescu, de exemplu — s-a remarcat în cîteva meciuri. Atunci el a fost adus în lot. Exemple asemănătoare sînt şi altele: Mateianu, Creiniceanu, Negrea etc. Poate că dintre ele cel mai ilustrativ este cazul lui Creiniceanu. Actuala aripă stîngă a echipei Steaua s-a făcut remarcată prin driblingul său irezistibil şi prin capacitatea sa de a înscrie. El a fost promovat în echipa Steaua tocmai din aceste cauze. Dar, o dată ajuns aci, deoarece sistemul de joc al echipei, orientarea ei tactică nu îngăduiau driblingul prelungit, i s-a interzis acest lucru

şi Creiniceanu a rămas fără arma s
de bază, într-un anumit fel anuli
du-se ca jucător. Lui i s-a cerut s
facă un lucru pe care nu-l ş
pe care nu l-a putut învăţa niciodat
să joace ca Tătaru! De ce n-a puti
învăţa? Foarte simplu: Creinicean
are calităţile lui Creiniceanu şi n
pe ale lui Tătaru! Cam acelaşi lucr
s-a întîmplat şi cu Dumitru Nicola
cu Georgescu şi cu ceilalţi noi veni
la Steaua. Iată, deci, una dintre ca
zele principale pentru care Steaua n
joacă la fel ca C.C.A. şi nici măca
cum ar trebui să joace... Steaua.
Spuneam mai sus că echipa Steau
oferă aspectul unui mozaic. Era d
datoria şi competenţa antrenorilor s
omogenizeze acest „mozaic". Cin
trebuie şi cine poate realiza omog
nitatea? Numai antrenorii. Şi trebui
spus că ei n-au reuşit încă să rezolv
acest lucru. Să lămurim mai pe lar
acest lucru. Defectuoasa desfăşurar
a procesului de selecţie a dus l
apariţia în rîndurile echipei a unc
jucători cu stiluri de joc dintre ce
mai diferite. Creiniceanu, D. Popesc
(dribleri prin excelenţă), Raks
Constantin, Jenei (jucători mai lenţi
D. Nicolae, Sorin Avram, Pavlovi
(jucători de elan), Petescu, Hălm
geanu (jucători cu rază mică de a
ţiune) etc. În aceste condiţii e gre
să alcătuieşti o formaţie care să joac
într-un anumit sistem, într-o ide
tactică unitară. Poate şi acest lucr
obligă antrenorii echipei la dese
schimbări de formaţie (atît de crit
cate), în speranţa ca pînă la urm
vor găsi „reţeta fericirii". În ce
13 etape disputate linia de mijloca
a avut următoarele alcătuiri: Jen
— Raksi, Jenei — D. Popescu, Jen
— Negrea, iar cea de atac: Sori
Avram — Constantin — Voinea -
Creiniceanu (1); Sorin — Constanti
Pavlovici — Voinea (3); Sorin -
Raksi — Pavlovici — Creinicean
(4), Sorin — Raksi — Voinea — Cre
niceanu (3); Raksi — Sorin — V
— Creiniceanu (1), Creiniceanu -
Constantin — Negrea — Manea (1
(Cifrele din paranteză reprezintă n
mărul partidelor jucate în alcătuir
respectivă). Deci, ŞASE formule
13 etape, ceea ce — trebuie să r
cunoaştem — este foarte mult, da
ne gîndim că şi stabilitatea unei fo
maţii asigură echilibrul ei interio
omogenizarea, cristalizarea unei co
cepţii de joc, sistem, sau idee ta
tică. În darea de seamă, prezenta
cu prilejul şedinţei de analiză,
spune cu referire la acest lucru
„Indiferent de formula de atac
care s-a jucat, sportivii care au con
pus-o nu s-au încadrat în ideea ta
tică de joc a echipei. Din aceas

CARE SÎNT OBIECTIVELE ÎNOTĂTORILOR FRUNTAŞI ÎN 1966?

Cristina Balaban (Dinamo) vizează o medalie la Utrecht!

Continuăm ancheta noastră privind obiectivele pentru 1966 ale înotătorilor fruntaşi, ocupîndu-ne astăzi de secţia de performanţă a clubului DINAMO BUCUREŞTI.

Grupul fruntaşilor, condus de prof. **Remus Drăguşanu**, a început — chiar din primele zile ale anului — o activitate de pregătire a viitorului sezon. Dinamoviştii, în frunte cu multipla campioană şi recordmană a ţării, **Cristina Balaban**, pot fi întîlniţi zilnic la bazinul Floreasca lucrînd cu multă ambiţie pentru corectarea deficienţelor semnalate în sezonul trecut, deficienţe care i-au împiedicat pe cei mai mulţi dintre ei să-şi atingă obiectivele propuse.

Deocamdată, grupul performerilor (este vorba de **Cristina Balaban, Cristina Stănescu, Tiberiu Şerban** şi **Dan Demetriad**) are planificate cîte 9 antrenamente săptămînale. În fiecare zi, dinamoviştii lucrează pe uscat cîte 60 de minute (exerciţii de gimnastică, crosuri, diverse jocuri, haltere), după care urmează antrenamentul de înot propriu-zis, de o intensitate crescîndă de la o săptămînă la alta.

Ce surprize ne vor oferi în 1966 reprezentanţii clubului din şos. Ştefan cel Mare? La această întrebare ne-a răspuns prof. **R. Drăguşanu**, destul de încrezător în posibilităţile elevilor săi.

„Pentru Cristina Balaban, '66 va fi anul marii încercări. Principalul obiectiv — un loc pe podiumul de premiere la „europenele" de la Utrecht! Nu va fi deloc uşor campioanei noastre — anul trecut a 6-a specialistă a continentului în proba de 100 m spate — dar Cristina este hotărîtă să nu precupeţească nici un efort, să nu piardă nici un minut folositor pregătirii sale. Perioada premergătoare intrării în bazin i-a folosit extrem de mult pentru dezvoltarea forţei, capitol la care ea era deficitară. Acum lucrăm foarte mult pentru dezvoltarea rezistenţei şi îmbunătăţirea întoarcerilor, unde se pot cîştiga multe zecimi preţioase. Cîteva obiective intermediare: un loc fruntaş la marele concurs internaţional de la Bremen, unde Cristina a fost invitată să participe la sfîrşitul acestei luni şi o performanţă de 1:09,5 la campionatul de sală din martie".

Unul dintre primele starturi ale Cristinei Balaban în acest an. La capătul celor trei lungimi de bazin (Floreasca), cronometrele au indicat o performanţă promiţătoare: 1:12,0

Foto: P. Romoşan

Tiberiu Şerban şi **Dan Demetriad** fac parte din categoria performerilor care nu şi-au realizat cifrele propuse în anul trecut. Şerban este încă lipsit de forţă şi de îndemînare, iar Demetriad nu are încă rezistenţa în regim de viteză necesară unui bun sprinter. După spusele antrenorului lor, cei doi dinamovişti sînt, în general, conştiincioşi în pregătire. Le lipseşte însă acea „flacără", acea dăruire pentru sportul pe care l-au îndrăgit, fără de care ei nu pot depăşi, deocamdată, limitele unor performanţe medii. Dacă vor persevera — ne-a declarat prof. Drăguşanu — **Şerban** va putea atinge un 2:18,0 la 200 m spate, iar **Demetriad** va coborî sub 57,0 sec. pe „sută".

Cristina Stănescu, cea mai tînără (14 ani) din grupul dinamovist, mai are mult de lucru pentru a putea ajunge la cifre superioare. În anul acesta, antrenorul va lucra pentru perfecţionarea celorlalte procedee (în special „delfinul" la care stă foarte slab), îmbunătăţirea forţei, rezistenţei şi îndemînării şi realizarea unui timp de 1:23,0 la 100 m bras.

Şi în încheiere un mic „secret": **toţi cei 4 dinamovişti şi-au propus să realizeze baremurile pentru Utrecht şi să concureze la „europene" fie în probele lor favorite, fie în ştafetele mixte! (a.v.).**